

Appel iværksat den 29. juli 2015 af Yoshida Metal Industry Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. maj 2015 i de forenede sager T-331/10 RENV og T-416/10 RENV — Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-421/15 P)

(2015/C 389/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (ved solicitor J. Cohen, G. Hobbs, QC, og barrister T. St Quintin)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Der gives medhold i de principale påstande som følger:

- a) Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 21. maj 2015 (forenede sager T-331/10 RENV og T-416/10 RENV), ophæves.
- b) Appellantens påstand for Retten om annullation af afgørelse truffet den 20. maj 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R1235/2008) antages til realitetsbehandling, og afgørelsen annulleres.
- c) Appellantens påstand for Retten om annullation af afgørelse truffet den 20. maj 2010 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R1237/2008-1) antages til realitetsbehandling, og afgørelsen annulleres.
- d) Harmoniseringskontoret og intervenienterne bærer deres egne omkostninger og betaler appellants omkostninger i forbindelse med sagen, herunder de omkostninger, der var forbundet med Domstolens dom af 6. marts 2014 i de forenede sager C-337/12 P og C-340/12 P (EU:C:2014:129).

Såfremt Domstolen ikke giver medhold i de principale påstande, gives der medhold i de subsidiære påstande som følger:

- a) Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 21. maj 2015 (forenede sager T-331/10 RENV og T-416/10 RENV), ophæves med hensyn til følgende varer, for hvilke EF-varemærke nr. 1371244 og 1372580 er registreret: i klasse 8, slibesten og slibestensholdere; i klasse 21, husholdnings- og køkkenbeholdere (dog ikke af ædle metaller eller overtrukket hermed) og knivblokke til at opbevare knive.
- b) Den af appellanten for Retten nedlagte påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. maj 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R1235/2008-1) antages til realitetsbehandling, og afgørelsen annulleres med hensyn til følgende varer, for hvilke EF-varemærke nr. 1371244 er registreret: klasse 8, slibesten og slibestensholdere; klasse 21, husholdnings- og køkkenbeholdere (dog ikke af ædle metaller eller overtrukket hermed) og knivblokke til at opbevare knive.

- c) Den af appellanten for Retten nedlagte påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. maj 2010 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R1237/2008-1) antages til realitetsbehandling, og afgørelsen annulleres med hensyn til følgende varer, for hvilke EF-varemærke nr. 1372580 er registreret: klasse 8, slibesten og slibestensholdere; klasse 21, husholdnings- og køkkenbeholdere (dog ikke af ædle metaller eller overtrukket hermed) og knivblokke til at opbevare knive.
- d) Harmoniseringskontoret og intervenienterne bærer deres egne omkostninger og betaler appellantens omkostninger i forbindelse med sagen, herunder de omkostninger, der var forbundet med Domstolens dom af 6. marts 2014 i de forenede sager C-337/12 P og C-340/12 P (EU:C:2014:129).

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

- a) For det første har Retten tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordningen ⁽¹⁾, idet den har fortolket den forkert og som følge deraf anvendt den forkert i forhold til de tegn, der er gengivet grafisk i de omtvistede EF-varemærker.
- b) For det andet har Retten derudover eller alternativt tilsidesat forordningens artikel 52, stk. 3, idet den har undladt at undersøge anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forhold til hver af de forskellige kategorier af varer, for hvilke de tegn, der er gengivet grafisk i EF-varemærkerne, var registreret.

Til støtte for det første anbringende, sammenfattet:

Retten fastslog i den appellerede doms præmis [39], at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), finder anvendelse på ethvert tegn, uanset om det er to- eller tredimensionalt, når alle tegnets væsentlige kendetegn svarer til en teknisk funktion. Ved at drage og anvende den konklusion i forhold til de omtvistede EF-varemærker afveg Retten imidlertid fejlagtigt fra (og undlod følgelig at tage hensyn til) Domstolens konklusion i præmis [48] i sag C-48/09 P *Lego Juris mod KHIM* (EU:C:2010:516), hvorefter artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), ikke er til hinder for registrering af et tegn som varemærke »med den blotte begrundelse, at de[t] har funktionelle kendetegn«; ordene »udelukkende« og »nødvendig« tjener til at indgrænse anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), mere snævert til tegn, som »alene [er] udformninger af en vare, som udelukkende inkorporerer en teknisk løsning«.

Retten skulle på baggrund af *Lego*-sagen have konkluderet, at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), ikke fastsætter nogen retlige krav om, at to- eller tredimensionale tegn ikke må være funktionelle, og ikke er til hinder for registreringen af »hybride tegn«, som består af visuelt signifikante dekorative designbestanddele, som ikke »udelukkende inkorporerer en teknisk løsning«, men som også opfylder en adskillelsesfunktion af en sådan art, som varemærker forventes at opfylde. Retten afveg imidlertid fejlagtigt fra (og undlod følgelig at tage hensyn til) det relevante retlige kriterium for anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), idet den ikke traf afgørelse på det grundlag, at de tegn, der er grafisk gengivet i EF-varemærkerne, var »hybride tegn«, der indeholder dekorative designbestanddele (visuelle signifikante mønstre præsenteret for iagttageren i form af sorte prikker skabt ved fordybninger og farvning af fordybningerne), som — hvilket blev bekræftet i afgørelsen truffet den 31. oktober 2001 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, nævnt i den appellerede doms præmis 5 — havde særpræg.

Hvis Retten ikke havde fejlførtolket og som følge deraf anvendt artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), forkert ved at anlægge og anvende en fejlagtig tilgang til fordybningernes muligheder for samtidig at være både funktionelle og særprægede i relation til de tegn, der er grafisk gengivet i de omtvistede EF-varemærker, skulle og ville Retten have fastslået, at de omhandlede tegn ikke var udelukket fra registrering i henhold til denne artikels bestemmelser, og at de afgørelser, som Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret havde truffet med den modsatte virkning, var forkerte og skulle annulleres.

Til støtte for det andet anbringende, sammenfattet:

Retten skulle i henhold til forordningens artikel 52, stk. 3, vurdere, om artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), gjorde de tegn, der er grafisk gengivet i EF-varemærkerne, ugyldige som følge af, at de »alene [er] udformninger af en vare, som udelukkende inkorporerer en teknisk løsning« (jf. præmis [48] i Domstolens dom i Lego-sagen) i forhold til alle eller kun nogle, og i givet fald hvilke af de forskellige kategorier af varer, for hvilke tegnene var registreret. Retten kom ikke ind på eller opfyldte ikke dette væsentlige krav og undlod derved at drage konklusioner, som lovligheden af dens konstatering i henhold til artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), nødvendigvis hvilede på.

Endvidere og under alle omstændigheder har Retten ikke opfyldt det væsentlige krav i artikel 52, stk. 3, ved at anvende begrundelsen for dens afgørelse i henhold til artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), på alle de varer uden håndtag, for hvilke de tegn, der er grafisk gengivet i EF-varemærkerne, var registreret. Tegnene var navnlig registreret for følgende kategorier af varer uden håndtag, for hvilke Rettens konstatering i henhold til artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), ikke lovligt kunne anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 3: i klasse 8, slibesten og slibestensholdere; i klasse 21, husholdnings- og køkkenbeholdere (dog ikke af ædle metaller eller overtrukket hermed) og knivblokke til at opbevare knive.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Tjekkiet) den 18. august 2015 — Ivo Muladi mod Krajský úřad Moravskoslezského kraje

(Sag C-447/15)

(2015/C 389/16)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ivo Muladi

Sagsøgt: Krajský úřad Moravskoslezského kraje